

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt V. Fortitudo & robur animi in sufferendis adversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

asperitas, mortis amaritudo) sed leve tamen amanti. Et idem non ait tantum, fasciculus myrrha dilectus meus: sed mihi, inquit, qua diligo, fasciculus est. Ita Bernardus.

CAPVT V.

Fortitudo & robur animi in sufferendis
adversis.

EX eadem circa Crucifixum assiduâ exercitatione, velut sponte suâ & iste fructus enascitur, fortitudo scilicet & robur animi in suscipiendis perferendisq; rebus adversis: ut propterea Hebræos variè vexatos atque afflictos, quò robustam in malis suis constantiam teneant, hunc in modum hortetur Apostolus: *Recogitate enim eam, qui tantum sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem: ut ne fatigemini, animis vestris deficientes.* Quibus aperte significat, vim illam ac robur animi in adversorum tolerantia, ex ea Christi passionum recogitatione ingenerari. Sive id ita fieri dicamus, quòd perpetuâ Christi cruciarum memoria, ejusq; vulnerum familiari tractatione, similitum heorem paulatim dediscat animus, atque veluti sine sensu, Crucifixo congruentes sensus induat, & eodem tanquam colore tingatur: sive quòd ita exercitati, pro dilecto & cum dilecto suo, quem assiduè in oculis circumferant, cujus tantimâ charitate langueant, durum aliquid sufferre, dulce existiment: sive quòd qualibet animi corporisve cruciamenta, ut adimpletionem passionum Christi aspiciant, nec tan se, quàm Christum ea perferre, & non modo secum, sed in se ac pro se dilectum pati sentiant.

Tot enim, quæ quidem huc faciant, rationes reperio ac tanquam bases, quibus (ut ita loquar) erecta stat & im-

mobilis discipulorum crucis, duris in rebus, fortitudo. Sed
 ea nunc nobis paulò pluribus affirmandæ sunt.

§. I.

Stabilisur hujus fortitudinis prima ratio.

Rationem primam hujus fortitudinis petebamus, ex usu
 assiduo, & crebrâ quasi contrectatione Christi crucia-
 tum, seu longâ cum Christo afflicto, vulnerato, cruento,
 consuetudine ac familiaritate. Quemadmodum enim usu-
 venire videmus, ut qui præsertim à teneris inter vulnera
 cœdésq; versatur, sensim imbibat feritatem animo, & na-
 turali horrore deposito, ludere discat humano sanguine,
 jamq; crudo plagarum aspectu atque tractatione lætetur:
 ita qui cruciatus Salvatoris assiduâ tractat cogitatione, eo-
 rumq; pascitur memoriâ, ipso usu duratur ad fortia, forma-
 turq; ad exemplum quod aspicit, atque inter aspera quæ pa-
 titur, gaudet ipsâ Magistri similitudine, minusq; jam sen-
 tit, quod etiam amare didicerit.

Proinde quod in libro Job de aquilæ filijs dicitur: *Pulli* Job. 39.
ejus lambent sanguinem; non absurdè trahemus in rem præ-
 sentem: quippe cum secundum B. Gregorium, sanguinem L. 31. Mor.
 lambere, sit passionem Dominicam venerari, & Crucifixi c. 36.
 Domini cruore satiari. At quod ibidem legunt septuaginta
 Interpretes: *Pulli ejus asperguntur sanguine;* aut ut Augu-
 stinus: *Pulli ejus volutantur in sanguine;* reducit in men-
 tem, quod quandoque legimus in Actis Sanctorum Marty-
 rum; quasdam scilicet matronas Christianas, persecutio-
 nis tempore, non se ipsas tantum, sed etiam filiorum suo-
 rum membra tenera, Martyrum sanguine perungere solitas,
 quò eos non modò hac ratione consecrarent, sed etiam ad
 his paria tormenta absque horrore perferenda durarent, &
 jam non alieno tantum aspergi sanguine, sed in suo quoque
 volutari condiscerent. Ita speciatim in Actis Sancti Aretæ le-
 gere c. 15. 21. 22.

gere

gere est; martyrij socios ejusdem Beati sanguine, velut ugento pretioso se perunxisse: idemq; factitasse inter aliam matronam quandam cum filiolo quinquenni; qui conuò cum matre ignis supplicium constanter subierit, cum nullâ arte potuisset, quò minùs in rogam maternum infli- ret, retineri. Ubi etiam memoratum habes alterius heroi- nâ pulchrum facinus, quæ de filiarum plagis extractum san- guinem, tyranni jussu, ab inhumano carnifice sibi oblatum, cruentam illam manum non averfata, libens ore libavit, & Domino in Sacrificium obtulit.

Ita igitur philosophemur in rem præsentem: Qui ma- gnæ illius aquilæ, quæ in arduis ponens nidum sibi, in pe- tra nimirum Calvariæ, extendit in cruce alas suas, suòq; san- guine pullos suos revocavit ad vitam, non degeneres sunt filij; ij velut sub crucis umbra educati, deq; Christi vultu- ribus aliti, non terrentur aspectu sui sanguinis, sed vel per adversa hujus sæculi, vel per sponte suscepta supplicia, ga- dent sive suo, sive Christi sanguine tingi; secundum illud

L. 5. in Luc. c. 7. S. Ambrosij: *Tinge carnem tuam in Christi sanguine, sicut scriptum est: ut tingatur pes tuus in sanguine. Tinguis carnem tuam in sanguine, si vitia diluas, peccata detergas, mortua Christi in carne tua circumferas; sicut Apostolus docuit, dicit: Mortificatione JESU Christi in corpore nostro circumferentis.*

Quò etiam sanè referri potest, quod alibi ex S. Hiero- nymo indicavimus: istius ævi Christianos, sanctæ Crucis lignum asservatum in monte Calvariæ, magno ardore pite- ritis, non ore tantum dissuaviari, verum etiam lambere soliti- tos: tanquã si divini sanguinis relictas notas exugere gulla- rent, atque hinc in sese sanctitatem ac robur transfunderent; aut certè quasi si ad crucis succum atque saporem, os suum ac pectus assuefacere contenderent; quò in Crucifixum Iesu- sum ac gustum transeuntes, & ipsi cum Apostolo, immo cum Christo, placeant sibi in tribulationibus, & pro Christo

sto pati, affligi, mori non dubitent. Atque hæc de prima ratione.

§. 2.

De altera ejusdem fortitudinis ratione.

ALtera ratio in ea fundatur persuasione, quam Crucifixi amatores altè animis impressam retinent; quòd ea quæ Christi causâ sufferunt, ex Petri Apostoli sententia, quædam sit communicatio passionum Christi: adeòq; non tantùm pro Amore suo Crucifixo (quæ per se magna est libenter omnia sufferendi ratio; cùm aspera quæq; mitescant ardentè amantibus, præsertim cùm ea de dilecti manu provenire contigerit) sed cum ipso Christo, Domino suo & dilecto suo, patiantur. Si enim ex veteri verbo: *Socius in pœna, magnum est solatium*: quod solatium erit Christum amanti, ejusq; causâ patienti, ipsum dilectum suum confortem habere pœnarum, & (quod Paulus optabat) ipso usu fructuq; *Philip. 3.* cognoscere societatem passionum illius?

Quem etenim rigorem non molliat, aut quem amarorem non abstergat ea cogitatio? Magnis equidem angoribus incommodis, ærumnæ me premunt cruciabiles: sed in his mecum est dilectus meus, Deus cordis mei, prædulcis sponfus animæ meæ. In cruce versor: verùm hunc jam antè in ea jacentem invenio. Mero potor aceto, & felle pascor amarissimo: sed istæ sunt escæ quibus ille libenter vescitur; in hac ipsa mensa is mihi jucundus convictor est atque familiaris. Quæcunq; ærumnæ, quæcunque me fors exerceat, in hac illum socium atque confortem habeo. Et pluris mihi est ejus præsentia ad solatium, quàm ipsa mali vis ad cruciatum & dolorem. Mala mea non sentio, dum dilectum meum mecum patientem, mihi compatientem attendo.

Quid enim suavius ac jucundius (inquit aureo ore Chrylосто. *Hom. 1. in mus*) *quàm me Christi socium effici, atque ipsius causâ hæc per-* *2. Cor.*

Yyy

peti?

Ep. ad Neo
mes.

L. 2. de fide
c. 4.

peti? Quid cum hac consolatione comparandum? Atque hac ipsa ratione SS. Martyres solabantur penarum suarum dura tædia: quemadmodum ad eorum nonnullos in metallo constitutos scribens B. Cyprianus: *Humi jacent (ajebat) fessa laboribus viscera; sed pœna non est cum Christo jactura.* Quippe ut & hoc addam cum Sancto Ambrosio: *Gratum remedium, solatium habere de Christo.*

§. 3.

Postrema ratio ejusdem effectus astruitur.

Gal. 2.

Postrema tantæ fortitudinis basis est; quòd jam, non tam se ipsos pro Christo, aut cum Christo pati, quam Christum in ipsis ineffabili modo pati existiment. Nam quemadmodum ipsi affectu in Christum sic transformantur, ejus vulnera ac passiones libenter in se suscipiant: ita Christus vicissim in illos quodammodo transformatur, ut eorum labores ac dolores in se derivet ac suos faciat; illosque reciprocà, suâ virtute ac fortitudine induat. Certè si Paulus Apostolo, tam suo quàm aliorum Sanctorum nomine dicere licuit: *Vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus:* illis pari jure dicere licebit: *Patior ego, non jam ego patitur verò in me Christus.* Cùm enim illud manifestum sit: pati non posse in aliquo corpore, nisi qui in illo corpore vivat: si Christus & non Paulus, vivebat in corpore Pauli, profectò & in Paulo non Paulus jam patiebatur, sed Christus.

Sancto Ambrosio attributus Commentarius in posteriori ad Corinthios epistolam, ad illa verba capituli: *Semper mortem JESU in corpore nostro circumferentes: doctum non est,* inquit, *quia in Martyribus Christus occiditur: & in his, qui pro fide patiuntur, aut exitus, aut vincula, aut verbera, Christi passiones sunt; ut & vita ejus in eorum corpore*

palam fiat. Et S. Paulinus: *Ab initio seculorum Christus in* ^{Ep: 1. ad A-}
omnibus suis patitur. In Abel occisus, in Joseph venditus, in ^{prum.}
Prophetis lapidatus, &c. Idem igitur & nunc infirmitates no-
stras & aegritudinem portans; quia ipse est homo semper pro
nobis in plaga positus, & sciens ferre infirmitatem, quam nos si-
ne ipso nec possumus ferre, nec novimus. Tandemq; pulchrè
 S. Augustinus, de Christo ut capite nostro loquens: *Esse,* ^{In psal. 100.}
inquit, in membris ejus; adhære illi per fidem, & per spem,
& per charitatem; & in illo cantæ, in illo exultæ; quia & ipso
in te laborat, in te sinit, in te esurit, & tribulatur: ille adhus
in te moritur, & tu in illo resurrexisti. Vides Christum in-
 suis tribulari, illos in Christo exultare, & commutatione
 felici (quod supra cum Petro Chrysologo diximus) ipsum ^{serm. 50.}
 suscipere infirmitates nostras, & suas nobis conferre virtutes.

Cujus utique virtute induti, & tanquam Christo ipso
 loricati sancti Martyres, exultabant in pœnis suis, irride-
 bant tyrannos, ipsa tormenta provocabant: non quasi in
 illa suppliciorum immanitate absque sensu doloris essent,
 (alioqui enim quodnam illud fuisset experimentum pacien-
 tiæ, aut quæ tandem illa tentatio, quâ probatos Deus illos
 inveniret dignos se?) Habebant igitur (si nonnullos exci-
 pias, qui aut sublimi quadam contemplatione absorpti, aut
 superfundente se cœlestis dulcedinis abundantia, aut ali-
 ter hebetato pœnarum sensu, earumve refractis aculeis, do-
 lobres suos non sensere) habebant, inquam, suppliciorum
 suorum sensum: sed eò illa non sentire visi sunt, quòd
 Christo freti, ejusq; gratiâ atque virtute roborati, nullo
 morore aut tædio, sed cum animi pace imperturbabili, a-
 deòq; cum gaudio illa perferrent; perinde ac si sine sensu
 eorum essent, aut quasi non ipsi, sed alius in ipsis pateretur.
 Foris igitur, seu in eorum corpore, occupabatur tortorum
 crudelitas, sed intus ad ipsos pertinere non poterat: quia
 in ipsis erat, qui vicariâ operâ, ipsorum dolores in se reci-

Yyyy z

peret;

peret; & exquisitam atque extremam poenam: um vim, immortalis suae virtutis objectu retunderet.

Denique hac ipsa cogitatione armatos sanctos Martyres, in poenis suis immobiles stetitisse, testatur S. Cyprianus, vel quisquis est autor libelli de laude Martyrij: ubi Martyrem tormentis subjectum eleganter describens, ita loquitur in rem nostram: *Nam praedumantibus licet costis resoluta singulat ecurrat in vulnus, & euntibus flagris, cum avulsa corporis parte rediens habena ducatur: stat tamen panis sui fortior, hoc solum secum ipse convolvens, quod in illa crudelissima carnificum, plus, pro quo patitur, Christus, quam ipse patitur.* Habemus igitur, ex hujus Patris sententia, plus quam ipsum Martyrem in ipso Martyre pati Christum, pro cuius amore Martyr patitur; eaq; etiam cogitatione, solitos olim Beatos Martyres in ipsa carnificina, ac membrorum suorum laceratione, animari. Quo loco in primis notandum est S. Felicitatis Africanæ Martyris exemplum: quæ huiusmodi ipsum martyrij tempus in custodia pariens, insultanti sibi Commentariensi, quærentiq; quæ tandem ratione paratum sibi supplicium toleratura esset, quæ partus dolores singulatu ferre non posset, in hæc ipsa verba, quæ expressa habentur in Actis passionis ejus, pulchrè respondit: *Alimur in me, qui patietur pro me, quia ego pro illo passura sum.*

Neque verò dubitandum videtur, id ad illos quoque extendi oportere sine sanguine martyres, qui vel voluntarijs supplicijs ob Christi amorè carnem suam student: crucifigere, vel ejus nomini ac gloriæ propagandæ intenti, sitim, sitim, labores, persecutionem patiuntur. In quibus utique verum est, quod loco paulò antè laudato dixit Augustinus: Christum in suis laborare, sitire, esurire, tribulari. Idq; adeo in Indiarum Apostolo S. Francisco Xaverio, in obscuro documento monstratum est. *Constat enim (ut scribit Turcellinus noster) ligneum Christi crucifixi simul*

erum, quod in Xaverij castelli sacello religiosè colebatur, quod-
 rics Franciscus gravius aliquid pateretur in India (quod ex ejus
 litteris domestici collatis temporibus compererunt) haud dubio
 sudore fluxisse. Porro ipso anno quo Xaverius extinctus est, fe-
 rrijs sextis deinceps omnibus per annum totum sudasse sanguine.
 Quod, ipso eventu spectato, nemo dubitavit, S. Apostoli
 supremos labores atque excessum è vita portendisse. Ita si
 quid patiebatur Xaverius, compatiebatur in effigie sua Chris-
 tus; simul ostendens pati se in membris suis, simul (quod
 non semel à nobis dictum) Sanctorum passiones extensione
 quandam & adimpletionem Christi passionum esse.

Hujus porro rei conscientia, quod, amabo, robur ad-
 jicit, quam alacritatem adfert & constantiam pro Christo
 certanti ac laboranti; dum inter pœnarum suarum morsus
 & aculeos, ita se ab suo Agonotheta confortari sentit, ut
 non tam se pro illo, quàm illum in se contempletur patien-
 tem? certus nihilominus, pro hoc ipso, quicumque est, la-
 bore & agone suo, apparari sibi coronam justitiæ, perinde
 ac si non in ipso Christus, sed ipse per se certasset. Legitima
 quippe est illa Augustini collectio, in alijs cujusdam psalmi *In psal. 39.*
 expositione: *Si in nobis ipse patitur, & nos in illo coronabi-*
mur.

CAPVT VI.

Zelus animarum, seu ardens studium sa-
lutis alienæ.

§. I.

Rationes variæ istius zeli in animis nostris excitandi.

Multa sunt profectò, quæ hunc zelum ac studium in-
 cordibus Christum crucifixum contemplantium atq;
 amantium accendant. Pri-